

Cesta na vyvýšenou louku za vesnicí nebyla dlouhá, ale protože Dao letos vzal sebou i svou nejmladší Ting a ta trvala na tom, že půjde po svých, trvala skoro hodinu. Starší Kun pevně v náruči svíral papírového dračka kterého s otcem vyrobili a neustále odbíhal dopředu, kde pak na otce se sestrou netrpělivě čekal.

Už z dálky viděli, že na louce je spousta lidí a na nebi se vznášelo několik desítek papírových letců. Někteří jen tak spokojeně seděli ve výšce, jiní rychle přelétali z místa na místo podle toho, jak jejich vodič pobíhal po zemi s provázkou v ruce.

Ting se zastavila a už snad po dvacáté ukazovala na nebe. Dao se zastavil s ní a křiknul na syna ať počká, protože už zase spěchal napřed. Do vzduchu se vznesl další drak, tentokrát jeden z těch velkých. Musel mít skoro dvacet vrstev a do vzduchu mu pomáhala desítky vesničanů. Obrovský drak se zlatavě leskl a když začal stoupat, jeho vodič pevně svíral lanu v ruce a rozvážným krokem couval. Lidé kolem na zemi a draci na nebi ustupovali, aby jim udělali místo.

Kun zůstal stát a s úžasem sledoval jak sice lehké, ale dlouhé monstrum rozvážně stoupá vzhůru.

“Ten je, co tati?” řekl otci, když ho s Ting v náruči dohnali. Kun pak trochu posmutněle pohlédl na dračka ve svých rukou. Byl jednoduchý, jen ze tří vrstev, a celý natřený na zeleno. Jakoby se styděl za tak malého vzduchoplavce. Dao viděl rozrušení svého syna a na uklidněnou mu řekl: “Ten náš možná není největší, ale v soutěži o nejdelší let bude mít dobré šance. Protože bude mít dobrého vodiče,” mrkl pak na syna a trochu uličnický mu rozčuchal vlasy.

Ting se tomu zasmála. Na kraji louky pak položili dračka na zem a začali opatrně rozmotávat a rovnat všechny provázky a lanu.

“Tati, proč nesmí mít nikdo zlatého dračka, jen pan Jin?,” ptal se u práce chlapec. “To je proto, že zlatá barva dračka patří k jeho rodu. Je spřízněn s pánem celé provincie, velkým Jin Žo Čanem.”

**P
O
V
Í
T
R
N
Í**

Kun nad tím přemýšlel. "No ale mě Gao říkal, že páni jiných provincií mají taky své barvy draků - modrou, bílou, žlutou, červenou, fialovou a," pohlédl na draha před nimi na zemi, "zelenou. A to nikomu nevadí, že lidé používají na draky tyhle barvy?"

"Viš synu, ono to je o tom, kde je jaký pán. My jsme v provincii Jin a pánem našeho okresu je Wang Si z rodu Jin. V naší provincii můžeme použít na draha jakou barvu chceme, jen ne zlatou. Ta patří rodu Jin. Ale v daleké zemi, kde vládne velký pan Liang, tam třeba lidé udělat zlatého draha mohou, ale zase nemohou udělat fialového, protože to je barva drahů jejich pánů Liang."

"A jak přišli na to, který pán ma kterou barvu?" ptal se zvědavý chlapec dál. "Na to nemuseli přicházet. Nevzpomínáš si na vyprávění o Nebeských Otcích?" "Vím, že císař je Synem Nebes," zkusil odpovědět chlapec.

"No, to je. Ale nejenom on. V dávných dobách po nebi létali opravdoví draci, ne jako ti naši - z papíru. Tehdy ještě lidé byli divocí a neznali mnoho moudrosti. Draci je ze své výšky sledovali, pozorovali, učili se o nich. A viděli, že lidé jsou sice divocí, ale jsou také chytří a učenliví. A tak se někteří ze starých drahů rozhodli, že lidem pomohou a naučí je moudrosti.

Sedm starých nebeských otců - zelený, zlatý, žlutý, modrý, bílý, červený a fialový - sestoupilo z nebe a aby lidi nevyděsili, přijali jejich podobu. Každý si vybral jiný kout země, protože každý z nich měl jinou představu o tom, co chce lidi naučit. A tak mezi těmi dávnými divokými lidmi žili několik pokolení a předávali jim moudrost. Zlatý otec rodu Jin naučil lidi, jak ochočit a chovat zvířata, proto je v naší provincii tolik pastevců a ta největší stáda v říši. Zelený otec rodu Čao Wen naučil tamní lid tajemství výroby papíru, proto všechnen papír říše pochází z jejich provincie. Modrý otec rodu Liu Song naučil lidi tajemství hedvábí, a proto to nejlepší hedvábí je z této provincie. Bílý otec rodu Či naučil tamní lidi tajemstvím magie, a proto odtamtud pocházejí ti nejmocnější čarodějové. Fialový otec rodu Liang přinesl moudrost praskavého prachu, a proto ty nejlepší ohňostroje dělají mistři z jejich provincie. Červený otec rodu Čen naučil lidi pěstovat rýži, proto je v jejich provincii nejvíce rýžových polí." Dao se odmlčel, aby zkusil, jestli chlapec dobře poslouchal.

P
O
D
Í
Z
T
R
M
N
Í

“A co Žlutý drak? Co naučil lidi on?” Dao se spokojeně usmál - chlapec byl bystrý a hned věděl, na kterého draha jeho otec ‘zapomněl’.
“Žlutý praotec? Ten sestoupil do provincie rodu Tsang a předal tamním lidem tajemství o zpracování kovů, proto jsou největší mistři kováři a nejlepší nástroje a zbraně pochází právě z jejich provincie. A náš Nebeský Otec, který se stará o blaho nás všech v říši, je potomkem tohoto slavného rodu.” “Císař je kovář?” zeptal se chlapec trochu zaraženě.

“Není, ale věřím, že se jako jeho předkové v tajemstvích železa vyzná.” “A co bylo pak s těmi draky? Zase odletěli? Kam?”

“Je mnoho příběhů, co se s nimi dělo pak, Kune. Ale nikdo neví, co se stalo doopravdy. Mnozí si myslí, že když tihle Praotcové kráčeli mezi lidmi, měli s nimi i děti. A právě jejich dračí krev v žilách těchto potomků je zdrojem síly jejich rodů. Jsou v říši nejmocnější už spousty a spousty let.” Dao se trochu zasníl a tak si nevšiml, jak Ting začala zamotávat pečlivě narovnané provázky. Kun ji pleskl přes ruku a děvčátko se rozpláкло. Otec ji zvedl do náručí a tišil a sledoval, jak syn napravuje, co dcera napáchala. Naštěstí se vše podařilo rozmotat. Ale pro jistotu už Ting na zem znovu nepustil a pevně ji držel. “Kam odešli pak, těžko říct. Na nebi je nikdo neviděl alespoň tisíc let,” dokončil Dao.

Když Kun odcházel s nataženými lankami v ruce trochu stranou, ještě se s nadějí v hlase zeptal: “A my máme taky v sobě dračí krev?”

“My?” zamyslel se otec a chystal odpovědět, ale vidouc nadšené očekávání v chlapcových očích, rozhodl se říct to trochu jinak, “Kdo ví, i v nás může ždíbíček být. Co myslíš?” Otázku směřoval na svou dcerku. Tu už pláč opustil a nyní se na otce usmála a vehementně přikývovala hlavou.

Kun byl s odpovědí spokojen, pevně sevřel lanku. Dao volnou rukou chytil konec draha a kousek ho zvednul. “Připraven?” kouknul na syna. Ten přikývl. “Tak leť, drahu!” křiknul Dao a chlapec se rozběhl. Otec vyhodil draha, co nejvýš dokázal a ten hned začal dobře nabírat výšku. Během chvíle se jejich zelený drak přidal na nebi k ostatním. Ting výskala radostí, Kun se přehnaně soustředil, aby neudělal jedinou chybičku. A jejich otec je pozoroval a byl spokojený.

**P
O
V
D
Í
T
R
N
Í**